

[Lone Dybkjær.]

Jeg føler derfor i allerhøjeste grad, at der er brug for en diskussion omkring deltidsbeskæftigelse, men jeg føler også, at den er i fuld gang i arbejdsmarkedsudvalget, og at dette derfor er en noget overflødig debat.

Gert Petersen (SF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Henning Philipsen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige nogle ord om forslaget.

For så vidt angår den offentlige sektor, den ene halvdel af forslaget, kan jeg i og for sig henholde mig til det, arbejdsministeren har sagt, og som i øvrigt også blev berørt af den forrige taler heroppefra, at her er der allerede et arbejde i gang for at give større mulighed for deltidsarbejde. Det synes jeg er udmærket.

Hvad angår det private arbejdsmarked, tror jeg nok, jeg ser noget mere skeptisk på hele den problematik, end forslagsstillerne, altså venstre, gør.

Vi mener, at deltidsarbejde både i forbindelse med den offentlige sektor og med den private sektor kan komme ind i billedet og måske også bør komme ind i billedet for bestemte kategorier, først og fremmest de uddannelsessøgende. Her kan der virkelig være brug for udbyggede ordninger for deltidsarbejde. Vi har fra socialistisk folkepartis side som bekendt i sidste samling fremsat et forslag om, at ældre medborgere, lønmodtagere over 60 år, skulle have mulighed for generelt at gå over til deltidsarbejde. Men derudover vil jeg nok sige, at jeg er meget skeptisk over for deltidsarbejde, i hvert fald efter de formuleringer, som ligger her.

Det er vores opfattelse, at det må være arbejdsmarkedets egne parter, som forhandler og afgør denne sag uden indblanding fra regeringens side. Vi gør fra SFs side én undtagelse, nemlig hvad angår de ældre lønmodtagere, hvor vi godt kunne forestille os en lovgivning, men i øvrigt mener vi, det må være op til arbejdsmarkedets egne parter, således at den part, der repræsenterer lønmodtagerne, nemlig de faglige organisationer, i hvert enkelt tilfælde må vurdere: er indførelse af accept af deltidsarbejde i vores område til gavn for lønmodtagerne, eller risikerer vi, at det bliver misbrugt af arbejdsgiverparten i lønmodtagernes disfavør, således at de er med til at træffe, eller rettere sagt, at de alene træffer den afgørelse?

Jeg kunne da i og for sig godt tænke mig, at

vi havde et samfund, hvor hver enkelt selv bestemte efter samtale med den virksomhed, hvor man nu var beskæftiget, om man ville gå på arbejde og have løn for 3, 4, 5 eller 6 timers arbejde om dagen. Det ville være et menneskevenligt samfund. Men så tosset, som dette samfund er indrettet, ville en sådan ordning medføre ganske alvorlige farer, som ikke er acceptable. F. eks. er der ikke nogen som helst tvivl om, at hvis man kun går på arbejde i 4 timer i stedet for i 8 timer eller i 3 timer i stedet for i 7 timer, ja, så er man naturligvis meget mere veloplagt, og resultatet bliver, at man producerer betydelig mere, end man ville have gjort i det samlede tidsrum, og det ville efter min opfattelse givetvis i en række brancher medføre, at det kunne blive sværere for dem, der har brug for og er nødt til at have en fuld arbejdsuge, at finde beskæftigelse, fordi mange arbejdsgivere i så fald ville foretrække dem, der nøjedes med 3 og 4 timer om dagen. Vi risikerer altså et misbrug, som kan gøre beskæftigelsessituationen endnu vanskeligere, end den er. Det hænger sammen med, at det er et tosset samfund – undskyld, jeg siger det, jeg ved, at de fleste i salen har en anden opfattelse og mener, at det er det bedste af alle tænkelige samfund, men det mener jeg altså ikke – og jeg synes, at netop her har vi et eksempel på, hvordan klassesdeling, hvordan privatkapitalisme, bevirker, at en tanke, som i og for sig er human og rigtig, hvis den bliver gennemført, vil få den modsatte virkning af den, man havde tænkt sig.

Ninn-Hansen (KF):

Flere har betegnet dette forslag som overflødigt. Det vil jeg ikke gøre. Man kan have sine tvivl om, hvad betydningen af en gennemførelse vil være, og man kan i det hele taget have en stærk tvivl om, hvorvidt der er nogen som helst chance for at få det gennemført, men jeg synes ikke, det er overflødigt, at der kommer tilkendegivelser om deltidsarbejdets værdi, og at man siger, at til trods for den gode vilje, der har vist sig også under de forhandlinger i arbejdsmarkedsudvalget, der er blevet refereret, så er der måske alligevel grund til, at man i folketinget tilkendegiver stærkere end tidligere, at man vil have øgede muligheder for deltidsarbejde. Det kan have betydning for fremtidig lovgivning, for regeringen og de kommuner, der har offentligt ansatte, og det kan have betydning for styrelseschefer, som man måske en